

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet — Utarbetande av en ny badvattenpolitik"

(2001/C 357/13)

BAKGRUND

Kommissionens meddelande "Utarbetande av en ny badvattenpolitik" KOM(2000) 860 slutlig.

ReK:s presidiums beslut av den 13 juni 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget utarbета ett yttrande om "Utarbetande av en ny badvattenpolitik" och ge utskott 4 — fysisk planering, stadsfrågor, energi, miljö — i uppdrag att utarbета detta yttrande.

Det utkast till yttrande (CdR 97/2001 rév.) som antogs av utskott 4 den 3 maj 2001 (föredragande: Vito D'Ambrosio, I-PSE).

I enlighet med EU-fördraget skall miljöhänsyn integreras i gemenskapens politik, särskilt i syfte att säkerställa en hållbar utveckling.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 39:e plenarsession den 13–14 juni (sammanträdet den 14 juni) enhälligt följande yttrande.

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1. Regionkommittén ser positivt på Europeiska kommissionens meddelande om en ny badvattenpolitik, som är nödvändig om en fortsatt respekt för miljön och människors hälsa skall kunna garanteras.

1.2. Kommittén tror att en sådan även kommer att leda till ytterligare tillväxt i gemenskapens ekonomi, vilket främst borde gagna de regioner som värnar om en förbättring av miljön, både genom att bevara den naturliga miljön och genom att erbjuda ständigt bättre tjänster och infrastrukturer för att höja livskvaliteten.

2. Regionkommitténs rekommendationer beträffande programmet för en ny badvattenpolitik

2.1. Regionkommittén rekommenderar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt bestämmelser för bedömningen av eutrofieringsfenomenen. Dessa anses ofta som en anomali i ekosystemet, orsakade av föroreningar, men de hör ofta ihop med tillväxten av plankton, och är därför ett naturligt fenomen som funnits i århundraden. De har alltså inget samband med de särskilda risker som är förknippade med förorenande ämnen.

2.2. När eutrofieringen är särskilt omfattande, oberoende av om den är naturlig eller förorsakad av människor, blir den en verklig fara för miljön. Den påföljande syrebristen i vattnet,

med eventuellt döda fiskar som sedan ruttar och flyter omkring i badvattnet, innebär en hälso- och miljörisk, och är dessutom estetiskt föga tilltalande. Sådana företeelser måste övervakas, särskilt om de drabbar fiskbeståndet. I norra Europa är badsäsongen bara omkring en månad och antalet badande litet i jämförelse med södra Europa. Regionkommittén anser att det är angeläget att dessa olikheter beaktas. Enligt Regionkommittén bör definitionen av en badplats vara att den aktivt lanseras som badplats samt nyttjas av ett betydande antal badande per säsong. Provtagningen bör utformas så att de bad som är mer riskbenägna provtas oftare. Bad med kort badsäsong måste få kriterier som förhindrar att ett dåligt prov drabbar dessa bad hårdare med anledning av att färre prover totalt hinner tas vid dessa badplatser.

2.3. I detta sammanhang vill kommittén rekommendera kommissionen att tydligt uppmärksamma den växande problematiken med algutväxt och med att de badande utsätts för giftalger. Det räcker inte med en enstaka näringsämnesparameter för att på ett adekvat sätt beskriva näringsämnesläget i samband med extremt riklig förekomst av alger.

2.4. ReK vill göra kommissionen uppmärksam på att ett av de viktigaste problemen som måste lösas för att göra kontrollerna effektivare är snabba analysresultat så att man kan reagera snabbt. Ett sådant krav bör i första hand vara kopplat till parametrar som syftar till att värna om människors hälsa och därefter till parametrar som tjänar som indikatorer på variationer av vattenkvaliteten.

2.5. Till den änden föreslår ReK kommissionen att de i meddelandet angivna kontrollanalyserna skall innefatta ammoniakkväve, salpetersyra och salpetersyrighet bland de ämnen som används för att bestämma graden av nedsmutsning och dess utveckling. Förekomsten av dessa ämnen går nämligen att bestämma på relativt kort tid, vilket möjliggör snabba svar, också i avvaktan på bakteriologiska rapporter, som tar längre tid.

2.6. Kommittén betonar vikten av korrekt och standardiserad information till allmänheten. Särskilt i situationer när föroreningarna gör vattnet otjänligt som badvatten måste man erbjuda information som inte kan feltolkas eller missförstås, men som är klar och tydlig med eventuell användning av symboler, framför allt vad gäller orsaken till föroreningen. Dessa upplysningar skall täcka olika aspekter:

- Platsen: egenskaper och kritiska faktorer.
- Ogynnsamma meteorologiska, klimatiska eller marina förhållanden, som äventyrar vattenkvaliteten.
- Förändringar av den analyserade vattenkvaliteten.

2.7. ReK understryker även vikten av att låta regioner och lokala myndigheter genom sina egna strukturer eller oberoende miljöskyddsorgan lämna egna positiva bidrag under nästa skede, där de tekniska och vetenskapliga detaljerna i det nya direktivet skall fastställas — till exempel de regionala

miljöskyddskontor som finns i Italien och i andra gemenskapsländer.

2.8. Kommittén betonar att uppmärksamhet måste ägnas den tid och de resurser som krävs för att genomföra de förbättringsåtgärder som är absolut nödvändiga för att återställa och övervaka badvattenkvaliteten. Även för dessa åtgärder bör två skilda nivåer övervägas:

- Åtgärder och insatser som rör exceptionella och oförutsedda händelser.
- Åtgärder i samband med otillräcklig infrastruktur, där man skiljer mellan små och stora investeringar. ReK vill i detta sammanhang göra kommissionen uppmärksam på att en eventuell skyldighet att separera avloppsledningarna för spillvatten och dagvatten skulle innebära mycket höga kostnader för kommunerna. En sådan åtgärd bör endast vidtas om en föregående utvärdering inom riskområdet visar att gemensamma avloppssystem innebär risker.

2.9. Regionkommittén uppmanar därför kommissionen att inte utesluta användningen av anpassade ekonomiska resurser till de ovannämnda insatserna utöver dem som härrör från medlemsstaterna och från de berörda regionerna.

2.10. Kommittén uppmanar kommissionen att harmonisera tidsgränsen för badvattendirektivet med ramdirektivet för vatten.

Bryssel den 14 juni 2001.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT